

Исторический Архив
Фонд № 217 п. № 1 Ед.кр. № 112

გაძვეებულ სტუდენტების მოწოდება.

1 2

ძანთველ სტუდენტობას.

საქართველოდან გაძვეებულნი თქვენი ამხანაგები გიძღვნით ძმურ სა-
ლომს და გემშვიდობებით. მძინეა ჩვენთვის ეს ხვედრი, აუტანელია საქართვე-
ლოში მებრძოლთა რიცხებიდან გამოთიშვა, მაგრამ თქვენ იცით, რომ ეს ამ
ყამად აუკიდებელი შეიქმნა.

ამხანაგებო! დროებით ვაძღვებით თქვენს მებრძოლ რიგებს, მაგრამ იმ
იქნედა ვტოვებოდა, რომ სულ მოკლე ხნით დაუბრუნდებით თქვენს სა-
შუალო. ნუ იღაოდებთ ჩვენ თავგადასავალზე, ნუ შეიკრებით მწობარებას ჩვენი
ხვედრი გასო. ქართველ ახალგაზრდობას, სახელგანთქნილ წინაპრების მთავრად
ვალთ არ შევყვით ის გლოვა და მწუხარება. ქართველ ხალხს მრავალჯერ აუ-
ტანი და იგი გაიას ხოცა, მაგრამ მას არას დროს ცრემლთა დენისათვის არ
მარტო თავი და ბძოლ სათვის ბძოლითვე უპასუბნია.

ამხანაგებო! გულს მან, სვედა იპყრობს, როდესაც ვხედავთ, რომ ძალით
გე შეთქვამენ ჩვენს დედა-უნ ვერსი უყრს. ქართული როგონული კულტურის იმ
კვრას, სადაც პირველად ვეზიარეთ მეცნიერებას; გვაღონებს ის გარემოება,
რომ ვმოდებთ ჩვენს პაბ ბს-იე იერებს—ქართული უნივერსიტეტის პროფე-
სორების, რომელთა დაუმი ეუელი უნ თვითა აშენდა ეს დიდი და წაიდა ე
რა იეკოლოლია, მტკაცე ბუჯა და ბილავერი ქა-სული ეროვნო ისა

თქვენი მდგომარეობა, ამხანაგებო, ხომ კიდევ უფრო რთულია და ძნელი;
ამიტომ გმარ ებთ „ქირსა შინა გამაგრება ვით ქიტკარია“ და თავდადებული
ბძოლით და მსხვერუფა იმ ბოაკიდებისა, რომელიც დროებით დაადეს ქარ-
თულ ეოს.

ამხანაგებო! ჩვენ დრბითა გეწაბს, რომ ქართველი სტუდენტობა, რომ-
მელმაც იცის თავგანწიოული ბრძოლა, რომელმაც ბევრჯერ გამოსცადა ქარ-
თული ეოსის მოსახლე პტობთან პირ სპირ შეხედრა და თავის მომძეთა
ძელებით მოკარწყლა კოლონ-ტაბაბმელა-სოლიანლოლის მიდ შ-ები, ქართველი
სტუდენტობა რომელმაც კოქპაციის ხინი? მრავალჯერ შეუერთა თავისი მც-
თრა ხმა ქართველ ეოს ბრძოლი, გუგუნ და რომელმაც ბევრჯერ იც-მა
ქა-ს ბეული საოდაფებრ და კოქპინსტური ინკვიზიცია, რომ ეა სტუდენტობა
ქართველი ხალხის საბედისწეო ბრძოლის ეამს ერთულ იენათ იქცედა მოწი-
ნაყე პოხ ციანზე.

ბეოთისა ამხანაგებო! ჩვენ კი საოცე არ უნდა ვიყოთ ვიამაფებთ ილით,
რომ ქართ ელი სტუდენტობის სიხლი და სოცე ვართ; ვიცდებით არსად არ
ბეეოქზე სოა, თვეები სახელა, არ შეუბალოთ თქვენა დიოსება. თქვენთან
როგონ მოიამ ვიქსამ ბა, რომ ვართ ქართველი მოსწილენი და საქართვე-
ლო-ს შვილნი: ჩვენს საერთო დროშა-ედ მუდამ ეწერება: სწავლა და ბრძოლა,
მტკ იერება და თავ სუფლება, სამ შობლო და მშო ელი ერი.

სამ დასკამდ ს ბეოთისო ამხანაგებო.

გაუპოჯოს ქართველ სტუდენტობას და მის საყვარელ უნივერსიტეტს!

ვინა ჩვენს პროფესორებს!

ვინა და გამაგრებება თავი უფლებობისათვის მებრძოლ ქართველ ხალხს!

გაქარჯე ი და დიდება და მოუქადებელ საქართველოს!

სამშობლიოდან გაძვეებული ქართველი სტუდენტები.

შეტება.

1922 წ. თქლონბრის მ.

საქართველოს
ანონაელი
ანაიკი